

[Indenrigsministeren.]

strømmet disse 2 lovforslag i møde, og selv om der er stillet mange gode spørgsmål og jeg har lige så mange gode svar til dem, skal jeg afstå herfra i aften på dette sene tidspunkt, men kun generelt sige, at jeg har intet imod, hvis udvalget under sin behandling kan finde frem til en forenkling af det, jeg har foreslået. Jeg har mine tvivl. Det udvalg, der har siddet, synes jeg, har gjort et dygtigt arbejde; vi har hørt ca. 80 organisationer om deres syn på sagen, og jeg synes, der er taget de rimelige hensyn, der kunne tages, men principielt er jeg enig i, at vi skal forenkle så meget som muligt.

I relation til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Iver Poulsen sluttelig gjorde om, at man skulle have ensartede regler i kommunerne, kan jeg oplyse, at regeringen har givet mig tilslutning til at nedsætte en kommission eller et udvalg, der skal gennemgå alle sundhedsvedtægterne over hele landet for at finde mere ensartede regler, så forholdene ikke bliver så forskellige fra kommune til kommune, som de er i dag; medlemmerne af dette udvalg er udpeget, og stiftamtmand Lundsteen fra Maribo skal være formand for udvalget. Jeg håber også, vi på dette felt kan få en forenkling, og jeg takker som sagt for den sympati, der er strømmet forslaget i møde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Lis Groes: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer af lov om indkvartering.

(Lovforslaget (nr. 124) findes i tillæg A. sp. 1457, fremsættelsen i tidenden sp. 3580).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gerholm: Langt tilbage i tiden, længe før loven af 29. marts 1924 blev vedtaget, har man beskæftiget sig med indkvartering og ydelser for sådan. Godtgørelserne — eller taksterne, om man vil — er fastsat så sent som i 1939. Ser vi på prisudviklingen, som har fundet sted i tiden frem til i dag, kan det vel understreges, at det ikke er for tidligt, at en ajourføring vedrørende indkvarteringsgodtgørelserne finder sted. Jeg er vidende om, at der fra en enkelt side er givet udtryk for, at man ikke mente, at betaling for indkvartering var nødvendig, og jeg forstår også disse medborgeres prisværdige indstilling til spørgsmålet. Men det danske samfund har her som på utallige andre områder pligt til at løse spørgsmålene på en måde, der falder nøje i tråd med den almindelige økonomiske udvikling. Det kan siges, at der ikke kan betales for den ulempe og ulejlighed, som pålægges indkvarteringsværterne; men det er jo kendt, at befolkningen er både venlig og forstående, når spørgsmålet er om indkvartering; og må jeg som min opfattelse pege på det gode, det er, at der igennem indkvarteringerne skabes et nærmere kendskab mellem land og by; det kan være betydningsfuldt.

At den højtærede indenrigsminister konsekvent ønsker dette spørgsmål bragt i det rigtige økonomiske leje, kan vel fra alle sider hilses med tilfredshed, og jeg synes også, det er rigtigt, at finansudvalget får forelagt taksterne til godkendelse. Jeg ved ikke, om en anden afregningsform kan drøftes; det er jo kendt, at det er sognefogderne, som kører rundt og udbetaler pengene til kvarterværterne, og jeg finder, at der bør udbetales en godtgørelse herfor.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Holger Hansen: Der er jo mange ting, der tager tid, det har vi set i dag, og det har også været tilfældet med det lovforslag, vi her behandler; det er snart 2½ år siden, at jeg i spørgetiden her i folketinget havde lejlighed til at rejse sagen. Der er gået lang tid siden da, men jeg skal da byde forslaget velkommen og takke den højtærede minister for, at vi nu har fået det.

Må jeg så i øvrigt gøre nogle ganske få bemærkninger om de paragrafændringer, der er tale om.